

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Isabel González Castro

Vastustajad: Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Resolutsioon

1. Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja tervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellisele olukorrale nagu põhikohtuasjas, kus asjasse puutuv naistöötaja teeb vahetustega tööd, mille raames täidab ta ainult osa oma tööülesannetest öösel.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) artikli 19 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kus naistöötaja, kellele keelduti andmast arstitõendit, mis kinnitaks rinnaga toitmise suhtes riski esinemist tema töökohal, ja mille tagajärjel keelduti rahalise hüvitise maksmisest rinnaga toitmise ajal esineva riski eest, vaidlustab riigisiseses kohtus või muus asjasse puutuva liikmesriigi pädevas asutuses tema töökohal esinevate riskide hindamise, kui see töötaja toob välja faktilised asjaolud, mille põhjal võib arvata, et kõnealune hindamine ei hõlmanud spetsiifilist analüüsi, kus võetakse arvesse tema individuaalset olukorda, ning mis lubab seega eeldada, et esines otsene sooline diskrimineerimine direktiivi 2006/54 tähenduses, mille kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

Kostja peab seega tõendama, et kõnealune riskide hindamine hõlmas tegelikult sellist konkreetset analüüsi ja järelikult ei ole diskrimineerimiskeelu põhimõtet rikutud.

(¹) ELT C 121, 18.4.2017.

Euroopa Kohtu (teine koda) 20. septembri 2018. aasta otsus (Fővárosi Ítéltábla eelotsusetaotlus – Ungari) – OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt versus Teréz Ilyés, Emil Kiss

(Kohtuasi C-51/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Ebaõiglased tingimused — Direktiiv 93/13/EMÜ — Kohaldamisala — Artikli 1 lõige 2 — Kohustuslikud õigus- või haldusnormid — Artikli 3 lõige 1 — Mõiste „lepingutingimus, mille suhtes ei ole eraldi kokku lepitud“ — Tingimus, mis on riigi seadusandja sekkumise tõttu lepingusse lisatud pärast selle sõlmimist — Artikli 4 lõige 2 — Lihtsas ja arusaadavas keeles koostatud tingimus — Artikli 6 lõige 1 — Tingimuse ebaõiglase laadi omaalgatuslik kontroll liikmesriigi kohtu poolt — Välisvaluutas nomineeritud laenuleping, mis on sõlmitud teenuseosutaja ja tarbija vahel)

(2018/C 408/12)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Ítéltábla

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt

Kostjad: Teréz Ilyés, Emil Kiss

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste lepingutingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 3 lõikes 1 esitatud mõistet „lepingutingimus, mille suhtes ei ole eraldi kokku lepitud“ tuleb tõlgendada nii, et sellega peetakse muu hulgas silmas lepingutingimust, mida on muudetud liikmesriigi kohustusliku õigusnormiga, mis on vastu võetud pärast tarbijaga laenulepingu sõlmimist, et asendada selles lepingus sisalduvat tühist tingimust.
2. Direktiivi 93/13 artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et direktiivi kohaldamisala ei hõlma lepingutingimusi, mis põhinevad kohustuslikel riigisisestel sätetel, mis on vastu võetud pärast tarbijaga laenulepingu sõlmimist ja mille eesmärk on asendada nimetatud lepingu mingi tühisteks osutunud tingimus, kehtestades riigi keskpanga poolt määratud ametliku vahetuskursi. Siiski ei ole vahetuskursi riski puudutav lepingutingimus, nagu on käsitletud põhikohtuasjas, sellest kohaldamisalast nimetatud sätte alusel välistatud.
3. Direktiivi 93/13 artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et tingimuste lihtsas ja arusaadavas keeles koostamise nõue kohustab finantseerimisasutust esitama laenuvõtjatele vahetuskursi riski kohta piisava teabe, et võimaldada neil teha ettevaatlikke ja teadlikke otsuseid. Sellega seoses tähendab see nõue, et tarbija mõistab vahetuskursi riski puudutavat lepingutingimust nii formaalselt ja grammatiliselt kui ka selle konkreetset ulatust, see tähendab, et keskmine piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja ettevaatlik tarbija saab mitte üksnes olla teadlik riigi vääringu devalveerumise võimalusest välisvaluuta suhtes, milles laen oli nomineeritud, vaid ühtlasi hinnata olenevalt olukorrast väga arvestatavaid majanduslikke tagajärgi, mis sellisel lepingutingimusel on tema finantskohustustele.
4. Direktiivi 93/13 artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaselt peab lepingutingimuste selges ja arusaadavas keeles koostamise laadi hindama viitega lepingu sõlmimise hetkel kõigile seda sõlmimist ümbritsevatele asjaoludele, nagu ka kõigile muudele lepingutingimustele, vaatamata asjaolule, et riigi seadusandja on hiljem teatud lepingutingimused tunnistanud ebaõiglaseks või eldanud seda ebaõiglast laadi ja need tühistanud.
5. Direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus peab omal algatusel – tarbija kui hageja asemel – võtma arvesse mõne lepingutingimuse võimalikku ebaõiglast laadi kohe, kui tal on selleks vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud.

(¹) ELT C 144, 8.5.2017.

Euroopa Kohtu (teine koda) 13. septembri 2018. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato versus Wind Tre SpA, varem Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, varem Vodafone Omnitel NV (C-55/17)

(Liidetud kohtuasjad C-54/17 ja C-55/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 2005/29/EÜ — Ebaausad kaubandustavad — Artikli 3 lõige 4 — Kohaldamisala — Artiklid 5, 8 ja 9 — Agressiivsed kaubandustavad — I lisa punkt 29 — Kõigil tingimustel agressiivseks loetavad kaubandustavad — Inertsmüük — Direktiiv 2002/21/EÜ — Direktiiv 2002/22/EÜ — Sideteenused — Niisuguste SIM-kaartide (Subscriber Identity Module (SIM) – abonendi tuvastusmoodul) müük, mis sisaldavad teatavaid eelnevalt seadistatud ja aktiveeritud teenuseid — Tarbija eelnevalt teavitamata jätmine)

(2018/C 408/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato